

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23Tos/103/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3113011374
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3113011374.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Františka Kováča a JUDr. Ondreja Gáboríka na neverejnom zasadnutí konanom dňa 30. októbra 2013 prejednal sťažnosť odsúdeného

H. Y.,

nar. XX.XX.XXXX v J., trvale bytom mesto J., t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Ilava,

ktorú podal proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín, sp.zn. 1Pp/86/2013 zo dňa 26.09.2013 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr.por. sa sťažnosť odsúdeného z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Martin, sp.zn. 1T/59/2010 zo dňa 19.04.2011 v spojení s uznesením Krajského súdu Žilina, sp.zn. 3To/54/2011 zo dňa 15.11.2011 bol H. Y. odsúdený pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 Tr.zák. a prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 Tr.zák. k súhrnnému trestu odňatia slobody na 28 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Uznesením súdu prvého stupňa bolo podľa § 415 ods. 1 Tr.por. s použitím § 66 ods. 1, 2 Tr.zák. rozhodnuté tak, že návrh odsúdeného H. Y. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody bol zamietnutý.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote sťažnosť odsúdený, ktorú zahlásil do zápisnice o verejnom zasadnutí ihneď po vyhlásení uznesenia. Následne odsúdený podanú sťažnosť sám písomne odôvodnil. V úvode odsúdený poukázal na to, že vo výkone trestu odňatia slobody nie je šiestykrát, ako je to uvedené v hodnotení ústavu na výkon trestu odňatia slobody, ale len štvrtýkrát. Ďalej uviedol, že z dôvodu úrazu oka v detstve na jedno oko nevidí, a preto je na invalidnom dôchodku, a preto žiadal o podmiennečné prepustenie. Doposiaľ podmiennečne prepustený nebol, pričom z uloženého trestu odňatia slobody 26 mesiacov mu ostáva vykonať 4 mesiace. Svoje hodnotenie nepodpisoval aj preto podal sťažnosť.

Krajský súd na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 Tr.por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré tomuto výroku predchádzalo a dospel k záveru, že sťažnosť nie je dôvodná.

Súd prvého stupňa správne procesne postupoval, keď o návrhu odsúdeného na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody rozhodoval na verejnom zasadnutí. Na tomto verejnom zasadnutí mal odsúdený možnosť pred súdom vyjadriť sa k svojmu návrhu. Zo zápisnice o verejnom zasadnutí (č.l. 10) vyplýva, že odsúdený bol oboznámený so svojím osobným spisom, vrátane písomného hodnotenia. Na verejnom zasadnutí odsúdený pripomienky k hodnoteniu nemal.

Pokiaľ ide o námietku odsúdeného k jeho písomnému hodnoteniu riaditeľom ústavu na výkon trestu odňatia slobody, s touto sa krajský súd nestotožnil. V tomto hodnotení je okrem iného uvedené, že tento „bol 10/6-krát súdne trestaný“. Z registra trestov pritom skutočne vyplýva, že tento bol 10-krát súdne trestaný, pričom v prvých troch prípadoch (odsúdenie Okresného súdu Martin v roku 1990, 1994 a 1996) sa na neho hľadí, akoby nebol súdne trestaný. Ďalej bol v roku 1999 až 2011 celkovo 7-krát právoplatne odsúdený k nepodmienečným trestom odňatia slobody, pričom v troch prípadoch došlo k uloženiu súhrnného trestu (výrok o treste v skoršom rozsudku bol zrušený), preto odsúdený mohol reálne vykonávať 3 tresty odňatia slobody a v súčasnosti vykonáva trest štvrtý. Väčšinu uložených trestov odňatia slobody, vrátane posledného, vykonával v prísnejšom ústave na výkon trestu.

Je faktom, že odsúdený doposiaľ nebol podmienené prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, súčasne však z hľadiska možnosti nápravy odsúdeného v jeho neprospech svedčí, že tento sa jedenkrát neosvedčil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia a bol mu nariadený výkon trestu odňatia slobody. Správanie v skúšobnej dobe teda u neho nebolo na požadovanej úrovni.

K namietanému zdravotnému stavu senát krajského súdu uvádza, že invalidita odsúdeného sama o sebe nie je dôvodom pre podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. V súlade s humánnosťou výkonu trestu odňatia slobody slovenský právny poriadok zabezpečuje, aby vo výkone trestu boli len takí zdravotne postihnutí odsúdení, ktorým vo výkone trestu nie je tento stav zhoršovaný. Vo výkone trestu odňatia slobody je zdravotná starostlivosť z hľadiska jej dostupnosti nepochybne zabezpečovaná na vyššej úrovni, ako je to u osoby, ktorá na slobode žije ako bezdomovec.

V ďalšom sa senát krajského súdu stotožnil s názorom súdu prvého stupňa (v zhode s názorom ústavu na výkon trestu odňatia slobody), že odsúdený nespĺňa materiálne podmienky pre podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Doterajšia opakovaná trestnosť, vrátane vykonaných predchádzajúcich trestov odňatia slobody neumožňuje urobiť záver, že u odsúdeného možno očakávať, že po podmienenom prepustení povedie riadny život.

Z takto rozvedených dôvodov krajský súd sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.